

DISCURSUS XXI.

DE TURMIS ET COHORTIBUS ARMATIS, NECNON DE APPARATO,
QUO HÆ AD HORTUM PROCESERUNT, DISSEMITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Omnibus Apostolis dormientibus solus Judas vigil adornat proditionem. — 2. Ultra milie milites convenerunt ad capiendum Christum. — 3. Hujus affert ratio. — 4. Judæi voluerunt mortem Christi justificare per auctoritatem Cæsaris, ejusque satellitum. — 5. Credibile est multos Synagogæ primates se personaliter immiscuisse satellitibus. Hujus datur ratio. — 6. Variae adducuntur rationes, quare venerint cum laternis et facibus. Quali poena fuerint puniti propter admotias lucernas. — 7. Judas magna temeritate armavit satellites armis et fustibus. Pag. 149

DISCURSUS XXII.

CHRISTUM ULTRO CITROQUE SE AD CAPIENDUM MILITIBUS
OBTULISSE, VARII ARGUMENTIS OSTENDITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Quare Christus obviam processerit satellitibus et non potius illos expectaverit in loco in quo erat. Vultus Christi ex sudore sanguineo multum fuit deformatus ut vix illum cognoscere potuissent. — 2. Licit Judas Christum osculatus fuisset, non tamen turba super hoc signum illum apprehendit. — 3. Quare Judas dederit signum osculi. — 4. Satellites verbo Christi prostrati, sic semper mansissent, nisi verbo suo illos erexisset. — 5. Christus in hortum Gethsemani recessit, ut eo facilius inventetur. Ut captivitatem suam hostibus redderet facilem. Cum turba Christum captura, illum non cognosceret, seipsum illis sponte manifestat, intrepidus. Christus excitat dormientes Apostolos ut secum obviam vadant illum capturis. — 6. Explicantur mysteria quare Christus a Juda osculum acceptaverit. — 7. Christus sponte captus mandavit se capientibus, ut discipulos suos libere abire permettarent. Quare Christus miraculose Malcho restituerit abscissam aurem. 152

DISCURSUS XXIII.

OSCULUM, ET TRADIMENTUM JUDÆ GRAVITER PERSTRIN-
GITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Adducuntur variae rationes quare Christus tradi voluerit signo osculi. Judas per osculum et salutationem suam scelus suum occultare noluit. — 2. Quare Christus Judam interrogavit ad quid veniret. — 3. Quare Christus permiserit se tradi a proprio discipulo et quidem Apostolo. — 4. Quare Christus Judam vocaverit amicum et non improperaverit proditionem. — 5. Quid Christus in hac actione nos docuerit. Osculum Judæ comparatur cum illo S. Mariæ Magdalæna. — 6. Hypocrita similes Jude. — 7. Docemur hoc Christi actu inimicos diligere. — 8. Cur Judas monuerit ut Christum captum caute ducerent 156

DISCURSUS XXIV.

DE TURBIS ARMATIS RETRORSUM CADENTIBUS.

IDEA SERMONIS. — 1. Adducitur ratio quare Christus mitissimus agnus, turbam armatam prostraverit in terram. — 2. Inter omnia Christi miracula præeminet

haec turbæ prostratio in terram. — 3. Examinatur an Christus turbam illam voce, vel vulnu an utroque simul prostraverit. — 4. Extollitur virtus verborum: Ego sum. — 5. Fabula Actæonis applicatur Christo. Judæi inexcusabiles fuerunt quod viso hoc miraculo conversi non fuerint. — 6. Quare Christus his interrogaverit: Quem quæreris. — 7. Quare ceciderit turba illa supine. Adferuntur mysteria hujus supinæ prostrationis 160

DISCURSUS XXV.

DE AURICULA MALCHI, A S. PETRO AMPUTATA, ET DE
EJUSDEM MIRACULOSA RESTITUTIONE.

IDEA SERMONIS. — 1. Examinatur an Petrus haberit gladium et qualis fuerit. — 2. Magna fuit audacia Petri, tanta multitudini armatorum se opponentis. — 3. Quare Petrus ex tanta multitudine armatorum, solum Caiphæ servum percusserit. Fuit a Domino suo animatus ad Christum primus, invadendum. — 4. Referuntur mysteria amputata auricula. — 5. Auris amputatur Malcho, quia aurem predicationi Christi præbere noluit. — 6. Christus restituens Malcho aurem, summam suam patientiam ostendit. Variae a SS. PP. adducuntur sanatæ auris Malchi cause et mysteria. — 7. Expenduntur rationes quare Malcho, aure mutilato cohors armata Petrum non invaserit et captivari. 164

DISCURSUS XXVI.

DE CAPTURA CHRISTI, DEQUE VINCULORUM, QUIBUS
INNNEXUS FUIT, VARII MYSTERIIS.

IDEA SERMONIS. — 1. Alligatio Christi in horto varii SS. PP. sententiis illustratur ejusque mysteria adducuntur. — 2. Indignum et molestum fuit Filium Dei ligari. — 3. Darius captus, ligatus catenis aureis. Quinam Christum ligaverint. — 4. Christus volens ligatus fuit. Christus suis vinculis solvit vincula peccatorum nostrorum. — 5. Christus non tam funibus quam amore ligatus fuit. — 6. Quomodo immenso amori Christi correspondere valeamus. — 7. Vincula Christi sanctificant vincula martyrum. 168

DISCURSUS XXVII.

LAMENTATIO CHRISTI, SE TANQUAM LATRONEM CAPTIVUM
ABDUCI CONQUERENTIS, OMNESQUE ALII A CHRISTO IN
HAC CAPTIVITATE PERPESSI INSULTUS ET INJURIE CONSI-
DERANTUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Principes et magistratus Judæorum personaliter interfuerunt captioni Christi. — 2. Quare Christus conqueratur se capi instar latronis. Magna ostenditur esse differentia inter Christum et latronem. Quomodo Christus dici possit latro. — 3. Quare Christus in templo capi noluerit. Quare in palatiis Annae Caiphæ, Pilati et Herodii ligatus comparuerit. — 4. Afferuntur rationes cur principes synagogæ voluerint presentes esse captivitati Christi. — 5. Quare Christus Malcho restituerit aurem. — 6. Christus catena ferrea in collo constrictus fuit. — 7. Tandem Judæi hujus sceleris condignam poenam luere debuerunt. 172

TRACTATUS TERTIUS

DE IIS QUÆ CHRISTO CORAM ANNA ET CAIPHA PRÆSENTATO ACCIDERUNT

DISCURSUS I

DE CHRISTO ANNÆ PRIMUM ET POSTEA CAIPHA PRÆSEN-
TATO; DEQUE EXAMINE, CUI AB ILLIS SUBJECTUS FUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Quare Christus primo ductus fuit ad Annam. — 2. De examine facto a Caipha. — 3. Doctrinæ Christi infallibilitas etiam ab inimicis ejus discenda. — 4. Cur falsi testes querantur. — 5. Testium falsorum malitia. Cur inconvenientia testimonia. — 6. Malitia Caipha Pontif. — 7. Christus dicit se Filium Dei et quare. Significatio vestium a Caipha scissarum. — 8. Cur Jesus Pilato sistatur. Pag. 176

DISCURSUS II.

GRAVITAS ENORMISSIMÆ INJURÆ, PER IMPACTAM CHRISTO
ALAPAM ILLATÆ, EXAMINATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Alapæ inflictio quam ignominiosa — 2. Injuriae exaggeratio. — 3. Quo impetu infecta fuerit Christo alapa. — 4. Judæorum plausus ad alapam Christo datum. — 5-6. Circumstantiae aggravantes injuriam alapæ inflictæ. — 7. Christi humilitas et decor faciei ipsius 180

DISCURSUS III.

CHRISTUS A SERVO ILLO, QUI EUM SUB PRÆTEXTU ZELI,
REVERA TAMEN OB ALIOS FINES PERCUSSIT, IMMERITO
REPREHENSUS FUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Figuræ alapæ ex lege veteri. — 2. Motivum alapæ inflictæ. — 3. Cur dari soleat alapæ. Christi responsum nif habet offensivum. — 4. Quare Christus responderit cedenti. Percutiens adulator. Ambitiosus. — 5. Aliud percutientis motivum. — 6. Doctrina moralis ex hac Christi alapa eliciata 183

DISCURSUS IV.

CHRISTUS IN RESPONSIONE, QUAM SE COLAPHIZANTI
REDDIDIT INNOCENTIAM ET MANSUETUDINEM SUAM NEC
NON ILLATAM SIBI INJUSTITIAM SOLE CLARIUS APPARERE
FECIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Christus mansuetus et patiens. Christus examini impiorum se et sua facta subjicit. — 2. Mansuetudo et patientia vincens omnia discenda a Christo. — 3. Christus alapa percussus, nec se vindicavit, nec impatientiae signum ullum dedit. — 4. Emicuit in hac alapa stupenda Christi mansuetudo. — 5. Christus percussus, instar silicis ardentiore scintillantis charitatem. — 6. Quare confirmandi percutiantur alapa. Iniquissima fuit haec alapa, cum Christo licitum fuerit pro se loqui etreus ante sententiam latam affligi non debeat. Carpitur iniquitas Pontificis dissimulantis hanc in injuriosam alapam 187

CIRCA EAMDEM COLIPHIZANTI A CHRISTO DATAM RESPON-
SIONEM, ALIÆ CONSIDERATIONES INSTITUUNTUR

IDEA SERMONIS — 1. Docuit nos Christus suo exempla quod injurie patienter tolerandæ sint. Pulchra exempla alapas patienter excipientium. 2. Quare Christus percussori non præbuerit alteram maxillam, 3. Christus nec dum condemnatus, reprehendit hunc discipulum sicut et turbam illam capientem. Afferuntur rationes, quare Christus responderit percussori, illumque reprehenderit. 4. Aliæ rationes cur hanc alapam Christus patienter tolerat. — 5. Christus de injuriis in domo Pontificis acceptis solummodo fuit conquestus. Magnum præjudicium redundavit in Christum ex hac alapa. — 6. Christus per alapam illam prorsus in honoratus et vilificatus fuit. — 7. Alapa hac ab antiqua servitute liberati sumus 190

DISCURSUS VI.

DE SPUTIS, QIBUS SACROSANTUS REDEMPTORIS
NOSTRI VULTUS CONSUPRATUS FUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Judæi in factum Jesu, tanquam locum vilissimum, sputa sua excreantur. — 2. Sputis adjunxerunt multas alias injurias. — 3. Conspuerunt sua reprobarunt doctrinam Christi. — Sputa Judæorum fœtidissima erant propter hesternam crupulam. — 3. Hæc sputio plurimum aggravat Judæorum scelus. Expenditor quo Christus illuminavit cæcum natum. — 6. Christus consputus fuit, quia noluit Synagogam adoptare in sponsam. — 7. Qualia Christus nobis reliquerit documenta contumeliam hanc patienter tolerando. Christi faciem conspuerunt qui conscientiam foedis cogitationibus polluent. Et facies suas colorum pigmentis adulterant. Christus hac contumelia usus est in beneficium nostrum. Sputa designant blasphemias falsorum Christianorum. Christi patientia inter sputa Judæorum. Præclarum exemplum in simili casu. — 8. Indigne communicantes conspuerunt Christum. Prælati Ecclesiæ sunt facies Christi 193

DISCURSUS VII.

DE VELO QUO FACIEM CHRISTI OBDUXERUNT.

IDEA SERMONIS. — 1. Judæi in derisum velaverunt faciem Christi. — 2. Hac obvelatione Christus se ostendit Deum spiritualis et sinceri amoris. — 3. Oculi Christi velati fuerunt contra procacem aspectum pomì vetiti. — 4. Insinuat Christus hoc velamine se nolle videre peccata nostra, nec se percutientes. — 5. Impii optarent se a Deo videri non posse, dum peccant. — 6. Faciem Christi velant, ne ejus decore moti in eum sevire non possent. — 7. In pœnam hujus velaminis Judæi manent excæcati. Tam quad vetus Testamentum quam, et multo magis, quæd novum. — 8. Velaverunt impii oculos Christi quasi ignoraret percussorem suum. Aptæ similitudo solis nubibus

obvelati. — 9. Peccata nostra velaverunt oculos Christi. — 10. Alia documenta ejusdem relationis. Pag. 197

DISCURSUS VIII.

DE NEGATIONE SANCTI PETRI ET CHRISTO PETRUM RESPONCIENTE DISSESTITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Christus toleravit negationem Petri propter nostram salutem. — 2. Lapsus Petri ex variis causis enormis fuit. Petrus debebat fugisse sexum mulierum. Ex tribus causis valde aggravatur negatio Petri. Prima ex modico terrore negavit. Secunda, timore confusionis et verecundiae negavit. Tertia quia pertinaciter negavit. Quarta quia lapsus ille ipsi sepius a Christo praedictus fuerat. Quinta causa circumstantia temporis. — 3. Non praesumendum est propriis viribus. — 4. Taxatur timiditas Petri. Lapsus Petri provenit ex tepefacto ejus amore. — 5. Sexus muliebris debet semper esse suspectus. — 6. S. Petrus carpitur quod non deseruerit malum consortium. — 7. Periculus fuit Petro ingressus in aulam Pontificis. — 8. Ex lapsu Petri discimus ut lapsi non desperemus de venia. Petrus labi permisus est, ut disceret peccantibus compati. — 9. Variæ SS. PP. sententiae de Christi obtutu, conjecto in S. Petrum. — 10. Quare Petrus non defleverit peccatum suum in loco, in quo peccaverat 201

DISCURSUS IX.

DE CONCILIO MATUTINO, IN QUO, UT CHRISTUM a PILATO CONDEMNARI CURARENT, OMNES PERSONALITER PRÆSENTES, DE ACCUSATIONUM CAPITIBUS DELIBERARANT.

IDEA SERMONIS. — 1. Christus voluit per varias calum-

TRACTATUS QUARTUS

DE IIS QUÆ CORAM PILATO ET HERODE CIRCA CHRISTUM GESTA SUNT

DISCURSUS I.

QUANTA FUERIT JUDEORUM, CHRISTUM CORAM PILATO VELUT MALEFACTOREM, ACCUSANTUM, CALUMNIA, OSTENDITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Pilato non sufficiebat examen et condemnatio sacerdotum et pontificum sed ipsem etiam examinare voluit et discutere causam Christi. Hi adduxerant non ad examinandum, sed ad occidendum sine examine Christum Dominum. — 2. Prima falsitas et impostura fuit, quod Christum dedecoravint nomine malefactoris. — 3. Judæi Christo necem machinabantur, non tanquam ipsorum malefactori sed beneficiari. Beata Virgo spem aliquam habuit Christum a congregata plebe a Judæorum liberandum fore. — 4. Pilatus conatus fuit defendere causam Christi, ejusque innocentiam tueri. Christus fuit perpetuus benefactor. — 5. Judæi videntes Pilatum ad Christi liberationem inclinatum, magis exacerbati, majori ira effebuerunt 212

DISCURSUS II.

CHRISTUS CORAM PILATO VINCTUS ADDUCTUS ET VELUT SEDITIOSUS, DIGNITATEMQUE REGIAM AMBIENS, ACCUSATUS, A DUABUS HISCE CALUMNIIS LIBER ET INNOCENS FUISSE OSTENDITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Qualiter Christus steterit ante Pilatum judicem. — 2. Quare Christum ligafum tradiderunt Pilato. — 3. Expenditur falsitas accusacionis, de subversione gentis. — 4. Judæi vel inviti laudant Christum, accusantes eum de commotione populi. — 5. Impostura de tributo Cæsari non dando. — 6. Pro maximo delicto allegant, quod Christus regem se esse dixerit. Hinc Pilatus ansam sumpsit subsannandi Christum. Accusatio illa ostenditur falsa. — 7. Quare Christus interrogaverit Pilatum, an ex semetipso hoc diceret. — 8. Pilatus indigne tulit interrogationem Christi. 216

DISCURSUS III.

CHRISTUS REGNUM SUUM DE HOC MUNDO, NON ESSE, CLARE PRONUNCIAT; SIQUIDEM SOLUS VERITATIS ANNUNCIANDÆ CAUSA IN MUNDUM VENERAT.

IDEA SERMONIS. — 1. Credentes in Christum sunt regnum ejus. — 2. Christus tanquam homo nobiscum degens in terra, habuit duplex regnum. Quale fuerit Christi regnum in hoc mundo. — 3. Christus venit perversum hujus mundi regnum destruere. — 4. Examinatur sensus istius dictio. — 5. Christus suo responso satisfecit Pilato. — 6. Christus ad hoc venit in mundum ut doceat veritatem. — 7. Multis in passione Christi conversis, Pilatus mansit in sua cacciate. Ex aula Regum et Principum proscripta est veritas. — 8. Taxatur stulta et superstitionis scrupulositas Pontificum, prætorium ingredi nolentium Pag. 219

DISCURSUS IV.

CUR HEBRÆI OBLATIONEM A PILATO HIS VERBIS FACTAM: SECUNDUM LEGEM VESTRAM ILLUM JUDICATE, NON ACCEPTARINT; UBI ET INNOCENTIA CHRISTI, A PILATO QUIDEM DECLARATA, NON TAMEN PRO VIRIBUS DEFENSA, PONDERATUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Examinantur rationes quare Pontifices, oblata illis a Pilato potestate, Christum judicare per se noluerint. — 2. Pilatus dedit Judæis potestatem limitatam judicandi et interficiendi Christum. — 3. Judæi sepius Christum interficere tentarunt. Quare Judæi sine interventu Pilati Christo necem inferre noluerint. — 4. Veritas innocentiae Christi, testimonium accepit ab ipsismet inimicus suis. — 5. Pilatus multis modis conatus fuit Christum liberare a morte. — 6. Herodes etiam Christum remisit innocentem. — 7. Pilatus graviter deliquit quod Christum innocentem, cum posset, non liberaverit e manibus amulorum suorum 223

DISCURSUS V.

DE SERVATO A CHRISTO CORAM PILATO SILENTIO, DEQUE EJUS MYSTERIIS LATIUS DISSESTITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Eruntur mysteria de stupendo Christi silentio coram Pilato. Adducuntur variæ SS. PP. sententiae circa Christi silentium. — 2. Christus tacuit quia sciebat responsa sua vertenda forte in calumniam. — 3. Silentium Christi probavit illum esse humana conditione superiorum. — 4. Quare Christus quandoque responderit Pilato et quandoque siluerit. — 5. Christus siluit, quia interrogantes ejus responso indigni erant. — 6. Christus silentio satisfecit pro peccatis linguarum nostrarum. — 7. Hoc revelatum fuit B. Angelæ de Fulgiuio. — 8. Specificantur vitia linguae immortificate. — 9. Christus suo silentio nos docuit mansuetudinem 226

DISCURSUS VI

DE CHRISTI AD HERODEM REMISSIONE, DEQUE IIS, QUÆ IBIDEM ACCIDERUNT.

IDEA SERMONIS. — 1. Adducuntur rationes, quare Pilatus Christum miserit ad Herodem. — 2. Expenditur iter Christi a domo Pilati, ad domum Herodis. — 3. Variæ redduntur rationes gaudii Herodis de viso

Jesu. — 4. Proponuntur quæstiones Christo factæ ab Herode. — 5. Quare Christus non responderit Herodi. — 6. Judæi timerunt, ne Herodes Christum dimitteret tanquam stultum. — 7. Christus tertio fuit illusus. Doctrina de contemnendis illusionibus. — 8. In quo posita fuerit illusio Herodis. — 9. Quid intelligatur per vestem albam, in qua illusus fuit Christus. Adducuntur vestis albæ mysteria. — 10. Expenditur amicitia facta inter Pilatum et Herodem. 229

DISCURSUS VII.

DE MOTIVIS OB QUÆ PILATUS CHRISTUM BARABBÆ INJUSTE OPPOSUIT, LICET EJUS INDE LIBERATIONEM SECUTURA SPERARE. UBI ET DE SACERDOTIBUS POPULUM AD BARABBAM POSCENDUM INSTIGANTIBUS, DISSESTITUR.

IDEA SERMONIS. — 1. Pilatus omni industria studuit Christum eximere a morte. Motiva invidia Judæorum contra Christum. Pilatus sibi persuadere non poterat quod peterent Barabbam. Pilatus tribus modis Christum conatus fuit liberare. — 2. Comparatio Christi cum Barabbâ detestabilem continuuit injustitiam. Barabbas fuit figura Antichristi. — 3. Plebs Judeorum concitata a principibus petierunt dimitti Barabbam. — 4. Rationes afferuntur quibus sacerdotes plebi persuaserunt ut peterent Barabbam. — 5. Quinam illi fuerint qui populum instigarunt ad crucifixionem Christi. — 6. Christus in sua Passione duos homines liberavit a morte 233

DISCURSUS VIII.

CHRISTUS BARABBÆ INDIGNE POSTPOSITUS ET INDE RELUCENS POPULI ILLIUS TOT A DEO BENEFICIIS HONORATI INGRATITUDO, CONSIDERATUR, OB QUAM DEINCEPS ATROCITER CASTIGATUS FUIT.

IDEA SERMONIS. — 1. Omnis turba simul incondito clamore petiit dimissionem Barabbæ et crucifixionem Christi. Ignominia illa qua Christum post posuerunt Barabbæ fuit gravissima. — 2. Christus hac ignominia ostendit se alienum a mundano applauso. — 3. Expenditur tempus quo Judæi postularunt Christum crucifigi. — 4. Ingratitudo Judæorum detestabilior redditur ex occasione qua petierunt crucifixionem Christi. Totus magistratus cum omni plebe conjurauit in mortem Christi. — 5. Populus Hebreus, quem Deus summopere honoravit et dilexit, illum omnino in vili habuit. Christi vilificatione præfigurata fuit in duabus hircis, quorum unus sacrificandus erat. — 6. Assignatur ratio quare Judæi etiamnum in continua versetur inquietudine 237

DISCURSUS IX.

DE CONJUGE PILATI, CHRISTI INNOCENTIAM CORAM MARITO SUO CONTESTANTE.

IDEA SERMONIS. — 1. Discutitur somnium uxoris Pilati. — 2. Quales fines haberit Deus in immissione hujus somni. — 3. Quare hoc somnium non potius Pilato, quam ejus uxori immissum fuerit. Uxor Pilati præfiguravit Ecclesiam. — 5. Alii opinatur hoc somnium immissum opera dæmonis. — 5. Quare uxor Pilati vetuerit ne contra Christum maritus ejus procederet. — 6. Christus comparatur vermi, quo capitur diabolus. — 7. Judæi in procuranda Christi morte obstinatores fuerunt ipso diabolo 241